

[Petra Petersen.]

lovrevision. Jeg erkender, at der kan være mangler ved en lov, mangler, som først viser sig i det praktiske arbejde, men alligevel vil jeg også her advare imod, at man forringer loven og går imod det, der var grundlovens hensigt. Jeg er lidt betænkelig ved en passus i ministerens fremsættelsestale om, at skulle det vise sig at være uhenigtsmæssigt at lade de ordinære domstole behandle klager vedrørende tvangsindlæggelser, vil udvalget være bemyndiget til at fremsætte forslag om sådanne ændringer på dette punkt, som det måtte finde ønskelige. Jeg ved ikke, hvad man mener hermed, men betyder det, at der også her kan være tale om at erstatte domstolen med en anden dømmende instans, er det meget vigtigt, hvilken instans det bliver.

Medens vi taler om vore ånds- eller evne-svage, vil jeg gerne rette et enkelt spørgsmål til ministeren. Mener socialministeren ikke, det er på tide at sørge for, at patienterne på vore åndssvageanstalter får noget mere i lommepege? Jeg har forbindelse med ikke så få arbejderfamilier, som har en søn eller datter — det gælder vel nok særligt sønner — anbragt på en sådan anstalt, og som uge efter uge må sende tobak og andre småfornödenheder til denne søn. Mange af disse patienter udfører en voksen mands arbejde og tjener til deres føde, og jeg finder det urimeligt, at fattige mennesker, arbejdere, som kæmper for at få deres løn til at slå til og klare dagen og vejen, skal sende tobak til et familiemedlem på åndssvageanstalt.

Endnu en ting vil jeg gerne nævne. Der er mange, som, først og fremmest fordi de holder af deres børn og synes, det er synd at sende dem hjemmefra, beholder dem i familiepleje, efter at de ikke længere har forsørgerpligt overfor disse børn. Plejelønnen er uendelig ringe, så ringe, at mange arbejdere påtager sig en meget, meget stor økonomisk byrde ved at beholde et sådant barn hjemme i familiepleje. Vi ved dog, at det er meget dyrere at holde et barn på en anstalt end at lade det være i familiepleje. Jeg synes, ministeren burde se på, om det ikke var på tide, at der blev rettet lidt her. Såvidt jeg ved, er betalingen for familiepleje uendelig lille, og bestemmelsen er så

gammel, at den forlængst burde have været taget op til revision.

Socialministeren (Strøm): Jeg takker samtlige ærede ordførere for deres venlige tilslutning til lovforslagene. Det er rigtigt, at vi har nedsat et udvalg til at beskæftige sig med den endelige udformning af bestemmelserne vedrørende børneforsorgen. Denne ordning er kun midlertidig. Det er også rigtigt, at vi tænker os at nedsætte et udvalg, hvor vi vil tage alle problemerne vedrørende de åndssvage — også de problemer, som det ærede medlem fru Petra Petersen og andre ærede ordførere har rejst — op til behandling, men jeg er selvfølgelig villig til i et udvalg at give nærmere oplysninger.

Jeg ønsker blot at sige een ting til. Jeg har hørt både det ærede medlem hr. Aksel Larsen og det ærede medlem fru Petra Petersen tale om de store fremskridt, der bl. a. på disse områder er sket derigennem, at vi har fået en ny grundlov. Det er, som om det kommunistiske parti vil tage æren herfor. Det var da godt, at vi var nogle stykker, der gik ind for den nye grundlov, for såvidt jeg ved, gik kommunisterne imod.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Kjældgaard: Jeg tillader mig at foreslå, at lovforslagene henvises til det udvalg, som tinget har besluttet at nedsætte angående de foregående 3 sager på dagsordenen.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Man gik derefter til:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov nr. 138 af 10. maj 1915 om foranstaltninger mod smitsomme sygdommes udbredelse.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1461; fremsættelsen findes i tidenden sp. 2225).